

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.445 van 6 juni 2002
in de zaak A. 103.238/VII-25.958**

In zake : LAGAE Louis
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. DEBUSSCHERE
kantoor houdende te KORTRIJK
President Rooseveltplein 1

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BERGE
kantoor houdende te LEUVEN
Philipslaan 20.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Louis LAGAE op 8 april 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 22 februari 2001 tot weigering van de verlenging van zijn erkenning als milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 april 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DEBUSSCHERE die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat S. RAEDSCHELDERS die, loco Advocaat J. BERGÉ verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1 Verzoeker is werkzaam als milieudeskundige. Naar eigen zeggen heeft hij voor het eerst in 1990 een erkenning als milieudeskundige in de disciplines geluid en trillingen gekregen voor een duur van vijf jaar.

Met een ministerieel besluit van 12 oktober 1995 is die erkenning verlengd voor een duur van vijf jaar tot 1 oktober 2000.

1.2 Met een schrijven van 30 maart 2000 vraagt verzoeker een nieuwe verlenging van zijn erkenning.

De afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid moet hierover advies geven en ontvangt op haar verzoek de volgende inlichtingen vanwege:

- de afdeling milieuvergunningen op 29 mei 2000: lijst van acht door verzoeker behandelde dossiers die aanleiding hebben gegeven tot problemen;
- afdeling milieu-inspectie op 24 augustus 2000: ongunstig advies omdat er geen enkel verslag van een volledig akoestisch onderzoek is terug te vinden en omdat samenwerking door de toezichthoudende ambtenaren van de milieu-inspectie met verzoeker nauwelijks mogelijk zou zijn.

Op grond van deze gegevens brengt de afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid op 31 oktober 2000 een negatief advies uit.

1.3 Met een ministerieel besluit van 13 november 2000 wordt de gevraagde verlenging van de erkenning geweigerd overeenkomstig de uitgebrachte adviezen.

Op 22 januari 2001 legt verzoeker een verzoekschrift tot schorsing en een verzoekschrift tot annulatie neer, waarin onder meer de schending van de hoorplicht wordt opgeworpen.

1.4 Op 23 januari 2001 wordt alsnog een hoorzitting gehouden in aanwezigheid van verzoeker en zijn raadsman.

Met het thans bestreden ministerieel besluit van 22 februari 2001, ter kennis gebracht van verzoeker met een ter post aangetekend schrijven van 27 februari 2001, wordt het ministerieel besluit van 13 november 2000 ingetrokken en wordt de verlenging van de erkenning van verzoeker als milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen geweigerd.

Het bestreden besluit wordt als volgt gemotiveerd :

"(...)

Gelet op de argumenten aangebracht door de heer LAGAE en zijn raadsman (de heer DEBUSSCHERE) op de hoorzitting van 23 januari 2001;

Gelet op het gemotiveerd advies van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL dd. 29 mei 2000 dat als volgt luidt :

'Naar aanleiding van uw vraag tot beoordeling i.v.m. de aanvraag van ir. Louis LAGAE, Sint-Denijsseweg 98C, 8500 Kortrijk tot verlenging van zijn erkenning, kan ik u mededelen dat na rondvraag volgende opmerkingen zijn geuit in het kader van het toekennen van een verdere erkenningsperiode :

Provincie Antwerpen : geen opmerkingen

Provincie Limburg : geen opmerkingen

Provincie Oost-Vlaanderen : geen opmerkingen

Provincie Vlaams-Brabant : geen opmerkingen

Provincie West-Vlaanderen : opmerkingen cfr. bijgevoegd document'

(zie bijlage bij dit besluit);

Gelet op het gemotiveerd advies van de afdeling milieu-inspectie van AMINAL dd. 24 augustus 2000 dat als volgt luidt :

'Alhoewel dhr. LAGAE in zijn referentielijst meer dan honderd geluidsstudies vermeldt is er bij de Milieu-inspectie geen verslag van een volledig akoestisch onderzoek te vinden. De deskundigheid van dhr. LAGAE kan dus niet beoordeeld worden en er kan zeker geen gunstig advies verleend worden.

Deskundigen moeten bij het uitvoeren van akoestische studies steeds samenwerken met de toezichthoudende ambtenaren van Milieu-inspectie. Volgens de ambtenaren van de buitendiensten is samenwerking met dhr. LAGAE echter nauwelijks mogelijk.

Het advies is dan ook ongunstig'.

Gelet op het gemotiveerd advies van de afdeling algemeen Milieu- en Natuurbeleid van AMINAL dd. 19 februari 2001, waaruit blijkt dat :

- betrokkene voldoet aan de administratieve erkenningsvoorwaarden van het Koninklijk Besluit van 2 april 1974;

- een ambtenaar van deze afdeling respectievelijk op 20 en 25 september 2000 zijn verslagen betreffende een akoestisch onderzoek van slachthuis GOOSSENS te Waregem en van spaanplatenfabriek LINOPAN te Wielsbeke heeft kunnen inkijken naar aanleiding van de vergadering voor het starten van de vergunningsprocedure van MER-plichtige activiteiten in voormelde inrichtingen;

- deze verslagen niet voldeden aan de eisen van volledigheid en duidelijkheid gesteld in hoofdstuk 1.3 van VLAREM II;
- zij de nodige tijd heeft besteed aan het verzamelen van de nodige argumenten voor een gemotiveerd advies;

Overwegende dat uit het advies van de afdeling Milieu-inspectie van AMINAL blijkt dat de heer ir. L. LAGAE slecht samenwerkt met haar toezichthoudende ambtenaren;

Overwegende dat uit de door de afdeling Milieuvergunningen van AMINAL opgestelde lijst in de bijlage bij dit besluit blijkt dat verslagen over akoestische onderzoeken uitgevoerd door de heer ir. L. LAGAE zowel op technisch vlak als op het vlak van de presentatie niet voldoen aan de eisen gesteld in de vigerende wetgeving en aan de normale verwachtingen;

Overwegende dat de heer ir. L. LAGAE tot op heden hierin geen verbetering wist te brengen ondanks het feit dat voormelde gebreken hem herhaaldelijk door voormelde afdelingen werden gemeld;

Overwegende dat hij, ondanks de lange lijst van uitgevoerde onderzoeken en opgestelde verslagen die hij bij zijn aanvraag voegt, slechts van één recent akoestisch onderzoek over een schietstand een afschrift van zijn verslag bijvoegt waaruit blijkt dat hij zelf weinig moeite doet om de kwaliteit van zijn werk aan te tonen;

Overwegende dat de kwaliteit van dit verslag als volgt negatief moet worden beoordeeld :

'2. Meetapparatuur'

De heer ir. L. LAGAE vermeldt niet dat de gebruikte meetapparatuur voldoet aan de technische eisen gesteld in VLAREM II.

'3. Geografische gegevens

Volgens inlichtingen ligt de inrichting in een woongebied' : VLAREM II stelt duidelijk dat het vigerende gewestplan en alle geldende APA's en BPA's van toepassing zijn. Bovendien vermeldt de heer ir. L. LAGAE niet of er al dan niet o.m. industriegebieden op minder dan 500 m gelegen zijn, wat van belang is voor het vaststellen van de richtwaarde voor het specifieke geluid en voor het $L_{a95\ 1h}$ van het (oorspronkelijk) omgevingsgeluid.

'4. Meetpunt'

De heer ir. L. LAGAE vermeldt niet of de ligging van het meetpunt voldoet aan de afstandsbepalingen in VLAREM II. Ook de aanduiding op plan ontbreekt.

'5. Vergunning

De bestaande vergunning moet vernieuwd worden' : de deskundige kan enkel schrijven dat de vergunning vervalt op datum of vervallen is. Het hervergunningen is de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Over de vergunningsvoorwaarden die nu nog gelden deelt de heer ir. L. LAGAE niets mee.

'6. Milieukwaliteitsnormen en richtwaarden

De richtwaarde in dB(A) bedraagt hier 40 dB(A) (overdag)' Dit klopt voor woongebied op meer dan 500 m van o.m. industriegebieden en betreft de richtwaarde voor het specifieke geluid en voor het $L_{a95\ 1h}$ van het (oorspronkelijk) omgevingsgeluid (nl. de milieukwaliteitsnorm). Dit laatste wordt niet vermeld en de heer ir. L. LAGAE zegt ook niet of het woongebied wel aan voormelde voorwaarde voldoet.

'7. Klimatologische gegevens

... (de nadelige westenwind was zeker $< 5\text{m/sec}$).'

'Nadelige' past niet in een objectief verslag over een geluidsmeting. Correct zou geweest zijn dat de heer ir. L. LAGAE zou hebben vermeld dat de meting verliep onder representatieve geluidsoverdracht zoals in VLAREM II vereist wordt.

'8. Meetresultaten'

De heer ir. L. LAGAE vermeldt de gebruikte formule op een eigen manier die wiskundig niet correct is en bijgevolg nog minder verstaanbaar voor de vergunningverlenende overheid.

Hij motiveert ook niet waarom hij 60 dB(A) neemt voor L_{kna1} en niet het maximale gemeten $L_{Aeq, 1s}$ (cfr. bijlage 1 van zijn verslag).

Hoewel de berekening correct is meent de heer ir. L. LAGAE dat $\log 450 = 26,5$ terwijl dit 2,65 moet zijn (p. 2 van zijn verslag).

Aangaande het L_{rest} spreekt hij zichzelf tegen door eerst te beweren dat 'Naast het schieten ontstaat vanwege de schietstand geen geluid' en even later dat 'Het opgemeten L_{A95} van het omgevingsgeluid ... vormt ... enkel een bovengrens voor het L_{A95} van het specifiek geluid van de inrichting wanneer niet geschoten wordt '.

Men heeft bovendien het raden naar de meetmethode die hij gebruikt heeft (o.m. meetduur).

'9. Besluit'

Het besluit vermeldt niet waarom volgens de bepalingen van VLAREM II een saneringsplan moet opgesteld worden.

Overwegende dat de volgende argumenten aangebracht door betrokkene op de hoorzitting van 23 januari 2001 als volgt kunnen weerlegd worden :

- 1) betrokkene beweert dat slechts één enkel verslag aan de basis zou liggen van de negatieve adviezen;
Op de hoorzitting heeft hij evenwel geen andere verslagen meegebracht waaruit nogmaals blijkt dat hij er niet in slaagt om de kwaliteit van zijn werk aan te tonen. Bij zijn aanvraag voegde hij slechts één verslag, de afdeling milieuvergunningen van AMINAL heeft acht verslagen beoordeeld (cfr. bijlage) en de afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid van AMINAL is zelf op zoek gegaan naar twee andere verslagen;
- 2) betrokkene heeft de inhoud van de negatieve adviezen niet weerlegd op de hoorzitting, niettegenstaande hij en zijn raadsman reeds geruime tijd op de hoogte waren van de opmerkingen van het bestuur i.v.m. de kwaliteit van zijn verslagen;
- 3) de moeilijke verstandhouding met een ambtenaar van de afdeling milieu-inspectie van AMINAL doet geen afbreuk aan de slechte kwaliteit van de verslagen van betrokkene."

De bijlage bij het besluit, namelijk de opmerkingen van de afdeling milieuvergunningen van AMINAL - provincie West-Vlaanderen, ziet er als volgt uit :

"Lijst van dossiers die aanleiding hebben gegeven tot problemen of mis-interpretaties :

Naam exploitant	Activiteit	Dossiernr	Problemen
Verhulst Chris, Oostrozebeke	Schrijnwerkerij 2de klasse	7C/37010/59/B/1	- te summier - geen bepaling van specifiek geluid
Tijtgat, Oostrozebeke	Constructiewerkplaats	7C/37010/52/B/2	- verkeerde toepassing van de geluidsnormering - geen metingen en gegevens over 's avonds, de exploitant mag immers tot 9 uur werken - opvallende verschillende in specifiek geluid (ca 10 dB(A) tussen de eerste en tweede meting zonder enige verklaring - verkeerde toepassing van de normering van incidenteel geluid
Leievoeders, Waregem	Veevoerders	7C/34040/83/A/1	- onvolledig verslag - onduidelijkheid in interpretatie van de gegevens - onduidelijk onderscheid tussen omgevingsgeluid, oorspronkelijk omgevingsgeluid, etc. - geen verantwoording van de keuze van de parameter van Lsp. De keuze van 1 min. hiervoor leidt tot onderschatting. - geen meting van tonaal geluid
Verlinde-Hoorens, Oostkamp	Hout- en boomzagerij	7C/31022/155	- meting van individuele geluidsbronnen, zonder in kaart te brengen van de max. reële bedrijfssituatie - geen verantwoording van de keuze van de parameter voor Lsp. De keuze van Lmax hiervoor leidt tot overschatting - de geluidsoverschrijding van 4-5 dB(A) t.o.v. de vigerende geluidsnormering wordt niet in de conclusie vermeld
Lesage Metaalconstructie Zwevegem	Metaalconstructie	7C/34042/115/A-/2	- geen frekwentie-analyse, niettemin wordt besloten dat er geen tonale componenten in het specifiek geluid zijn - er is geen verantwoording voor de parameter Lsp. De keuze van La95 voor ponsactiviteiten (persen), is niet aangewezen en leidt tot onderschatting
Cortina Garage Zwevegem	Standplaats voor autobussen	7C/34042/112/1/A/3	- geen verantwoording van de keuze van de parameter voor Lsp. De keuze van Lmax hiervoor leidt tot overschatting - er wordt geen rekening gehouden met de reeds gekende doch nog niet van toepassing zijn verandering van de wetgeving (op vlak van fluctuerend, intermitterend, ... geluid) - bij de nieuwe meting wordt het in- en uitgaande verkeer niet als specifiek geluid aanzien

Arnout	Vetsmelterij	7C/35006/13/2/ A/4	<ul style="list-style-type: none"> - er wordt geen rekening gehouden met tonaal geluid - het oorspronkelijk omgevingsgeluid wordt geschat. Er wordt geen rekening gehouden met het verkeer, dat er ook 's nachts is. - verkeerde normstelling, ambachtelijke zone op 500 m i.p.v. agrarisch, op aanwijzen van milieuvergunningen is dit aangepast - niet alle grote geluidsbronnen zijn opgenomen, o.a. de breker; meting en verslag zijn zeer summier - de metingen zijn overgedaan door Andante (situatie al enigszins gewijzigd, gezien er al op één plaats een scherm is geplaatst)
Decruij n.v. Houthulst	Meubelfabriek		<ul style="list-style-type: none"> - het akoestisch onderzoek is onvolledig, niet conform de toepasselijke bepalingen uit titel II van het Vlarem - in de bijzondere voorwaarde wordt gesteld dat het akoestisch onderzoek moet aantonen dat de exploitatie binnen de geluidsnormen werkt. Het uitgewerkte akoestisch onderzoek toont enkel aan dat er ver boven de geluidsnormen wordt gewerkt.

"

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van "het redelijkheids-, het evenredigheids- en het gelijkheidsbeginsel en van artikel 1.3.2.2, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne ('VLAREM II');

"Doordat

1. werd geoordeeld dat geen enkel volledig akoestisch onderzoek van verweerder kon worden teruggevonden;
2. dat werd geoordeeld dat bij gebrek aan voldoende verslagen van een volledig akoestisch onderzoek tot het verlenen van een negatief advies diende te worden overgegaan
3. dat m.b.t. de onderzochte verslagen noch door de adviserende instanties noch door de Minister op geen enkele manier werd nagegaan of de verslagen van verzoeker aan de enige in de wet (cf. art. 1.3.3.2 van voormeld Besluit) vermelde kwaliteitsvereiste m.b.t. de verslagen van milieudeskundigen (nl. deze die stelt dat de verslagen van de deskundige 'voldoende duidelijk en uitgebreid' dienen te zijn) is voldaan; dat niet werd onderzocht of de conclusies van verzoeker in de diverse verslagen correct waren (wat steeds het geval was!); dat enkel op grond van de vorm van de bewuste verslagen werd geoordeeld;
4. dat de kwaliteit van de verslagen hoegenaamd niet op een correcte wijze werden beoordeeld vermits zij niet door een onafhankelijke en objectieve

instantie werden beoordeeld; dat de Minister deze adviezen blindelings heeft gevolgd;

5. dat werd geoordeeld dat verzoeker de hem ten laste gelegde tekortkomingen niet kan weerleggen;
6. dat werd geoordeeld dat verzoeker zich weinig moeite getroost om de kwaliteit van zijn werk aan te tonen
7. dat wordt beweerd dat verzoeker verscheidene malen m.b.t. de tekortkomingen in zijn verslagen in gebreke werd gesteld
8. dat wordt beweerd dat verzoeker slecht samenwerkt met de toezichthoudende ambtenaren
9. dat wordt beweerd dat verzoeker op de hoorzitting dd. 23 januari 2001 de hem ten laste gelegde feiten niet kon weerleggen";

dat verzoeker tegenover die punten in essentie stelt wat volgt :

1. Verzoeker heeft meerdere volledige akoestische onderzoeken uitgevoerd en voegt er drie willekeurige bij huidig verzoekschrift. (stuk 2) Op dat vlak zijn de adviezen te kwader trouw gegeven. Zelfs als verzoeker geen volledige onderzoeken zou hebben uitgevoerd, dan is dat te wijten aan een gebrek aan dergelijke opdrachten. Hij heeft bij de vergunningsaanvraag zijn destijds laatste volledig verslag gevoegd en hij kon geenszins weten dat hij louter op grond daarvan zou worden beoordeeld;
2. De conclusie in het advies is onlogisch. Eerst wordt gesteld dat geen enkel volledig verslag kan worden gevonden en dat de deskundigheid van verzoeker dus niet kan worden beoordeeld. Vervolgens wordt die deskundigheid tóch beoordeeld. Uit het loutere gebrek aan gegevens kan niet tot een ongunstig advies worden besloten.
Verzoeker heeft meer dan 100 geluidsstudies gemaakt, die konden worden beoordeeld. Het adviesorgaan scheidt met de term "volledig akoestisch onderzoek" de indruk dat geen enkel onderzoek van verzoeker "volledig" zou zijn, quod certe non;
3. Uit grondig onderzoek door een objectieve instantie zouden de duidelijkheid en de uitgebreidheid van de verslagen blijken. De conclusies in de verslagen waren correct en de voorziene saneringen zijn geslaagd, doch daarmee wordt in het advies geen rekening gehouden.
Enkel op grond van de vorm van de verslagen kan geen advies worden gegeven, nu daarover geen enkele richtlijn bestaat, niettegenstaande herhaalde vragen van verzoeker in die zin. (vgl. stuk 3) De opdrachten zelf waren ook dikwijls zeer vaag omschreven. Kwaliteitsverbetering veronderstelt overleg, doch vanuit

AMINAL werd geen enkel kwaliteitsbeleid gevoerd en werd zelfs nooit geantwoord;

4. De kwaliteit van een deskundige moet door een onafhankelijk instituut worden beoordeeld en de afdelingen binnen AMINAL konden dat niet omdat zij tegelijk advies- en vergunningverlenend zijn. In andere sectoren is dat niet het geval en dat vormt een discriminatie, nu verzoeker anders een gunstig advies zou hebben gekregen. Er is sprake van persoonlijke wrevel t.o.v. verzoeker.
Het advies is willekeurig, nu "geluid" een zeer complexe materie is waarin niet zomaar sprake kan zijn van fouten. In de tien jaar van erkenning heeft de overheid zelden of nooit opmerkingen gemaakt over verzoeker.
Wanneer een advies willekeurig is, is de daarop gesteunde beslissing dat ook. De vermeldingen in het advies over het verslag inzake de schietstand zijn tergend, nu de minste tekortkomingen, schrijffout e.d., worden aangegrepen. Ook de beoordeling inzake de verslagen GOOSSENS en LINOPAN is verkeerd gebeurd.
Verzoeker is trouwens geen MER-deskundige en kon niet als dusdanig worden beoordeeld.
5. De weinige in het advies vermelde elementen kunnen technisch perfect worden weerlegd, maar verzoeker heeft er nooit de kans voor gehad. In stuk 3 worden alle concrete opmerkingen en kritieken betreffende de in het bestreden besluit vermelde onderzoeken weerlegd. Het gaat over kwesties van gering belang, die vroeger nooit tot opmerkingen hebben geleid. De gehanteerde kwaliteitsbeoordeling is volstrekt inadequaat.
6. Verzoeker levert wèl inspanningen om de kwaliteit van het werk aan te tonen en voegt in bijlage drie willekeurige verslagen en een lijst met weerlegging van de kritiek op alle in het bestreden besluit vermelde verslagen. (stuk 2-3)
Verzoeker heeft meermaals gevraagd om te worden gehoord, hetgeen slechts werd toegestaan nadat een procedure voor de Raad van State was ingeleid. Er was vooraf geen agenda meegedeeld en verzoeker had niet eens de bekritiseerde dossiers bij zich, zodat hij zich niet kon verdedigen. Zijn inspanningen waren nutteloos omdat AMINAL zijn mening toch niet wilde herzien!

7. Verzoeker heeft nooit opmerkingen gekregen over de vorm van zijn verslagen, hoogstens soms over kleine weerlegbare gebreken. Hij is nooit in gebreke gesteld en er worden voor het eerst in het advies van AMINAL West-Vlaanderen opmerkingen over zijn werk gemaakt.
Gedurende tien jaar waren er geen problemen en de erkenning werd een eerste maal probleemloos verlengd. Nochtans hanteert verzoeker steeds dezelfde werkwijze, weliswaar aangepast aan Vlarem II.
Verzoeker heeft honderden verslagen gemaakt, waarvan er nu acht worden aangegrepen om de erkenning te weigeren. Die opmerkingen over een niet eens volledig objectiveerbare materie kunnen de weigering niet verantwoorden.
8. Dat samenwerking tussen de ambtenaren en verzoeker onmogelijk zou zijn, wordt niet objectief gestaafd en is een louter subjectief element. Op pagina 5 van het bestreden besluit wordt niet ontkend dat een leidinggevend ambtenaar het persoonlijk op verzoeker heeft gemunt : "de moeilijke verstandhouding met een ambtenaar van (...) doet geen afbreuk ...".
9. Vóór de hoorzitting werd valselijk de indruk gewekt dat onderhandelingen tot een oplossing zouden lijden. Verzoeker wist niet dat concrete dossiers zouden worden behandeld zodat hij niet was voorbereid. Hij had ook geen andere dossiers bij. Hij heeft zijn rechten van verdediging niet kunnen laten gelden en werd enkel de grond in geboord...;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in essentie als volgt repliceert :

1. Enkel een kennelijk onredelijke beslissing kan worden geschorst of vernietigd. In casu blijkt dat het bestreden besluit op zorgvuldige en redelijke wijze tot stand is gekomen. Een positief besluit tegen alle negatieve adviezen in, zou niet zorgvuldig zijn.
2. In het advies van de milieu-inspectie van 24 augustus 2000 wordt vermeld dat verzoeker meer dan 100 geluidsstudies vermeldt, doch dat er geen enkel volledig akoestisch onderzoek te vinden is.
Verzoeker schijnt zulks te betwisten en deelt thans drie beweerde volledige akoestische onderzoeken mee. Hij kende voornoemd advies al sinds einde 2000

en had de stukken dus op de hoorzitting kunnen neerleggen, doch hij heeft toen geen enkel nieuw stuk bijgebracht.

De thans meegedeelde stukken kunnen niet leiden tot de onwettigheid van het vroeger genomen bestreden besluit. De verwerende partij kon uiteraard slechts beslissen op grond van de gegevens die haar werden meegedeeld.

Bovendien vormen de meegedeelde stukken geen volledige akoestische onderzoeken in de zin van Vlarem II: zij bevatten slechts 3 tot 5 pagina's exclusief de meettabellen. Het bij de aanvraag gevoegde verslag is zeker niet volledig, daar verzoeker op de hoorzitting zelf heeft verklaard dat het een niet volledig afgewerkt verslag zou zijn.

Zeer ondergeschikt, hoeft een eventueel niet volledig juist advies van de milieu-inspectie niet noodzakelijk tot de onwettigheid van het bestreden besluit te leiden. De verwerende partij heeft zich immers een eigen oordeel gevormd op grond van meerdere adviezen en van de argumenten van verzoeker. Het advies van de afdeling milieuvergunningen bevat al voldoende elementen om een weigering van de verlenging te kunnen verantwoorden.

3. Het is niet onlogisch dat de milieu-inspectie zich geen afdoend beeld kan vormen van de deskundigheid van verzoeker als er geen volledige akoestische onderzoeken voorhanden zijn. Zij geeft vervolgens een ongunstig advies omdat samenwerking met de bevoegde ambtenaren nauwelijks mogelijk is, terwijl die samenwerking bij de uitvoering van de studies essentieel is.

4. Artikel 1.3.2.2, § 3, van Vlarem II zou zijn geschonden omdat geen inhoudelijke beoordeling over een voldoende aantal akoestische verslagen zijn gebeurd.

De verwerende partij ontkent dit met klem: het bestreden besluit verwijst naar het advies van de afdeling milieuvergunningen met een lijst van tekortkomingen in diverse dossiers van verzoeker. In acht dossiers worden o.m. volgende problemen aangehaald: te summier onderzoek, verkeerde toepassing van geluidsnormering, onvoldoende metingen, geen verklaring voor belangrijke meetverschillen, enz.

Verzoeker bracht slechts één recent akoestisch verslag bij, dat qua vorm en qua inhoud negatief moet worden beoordeeld. Verzoeker is meermaals telefonisch op de hoogte gebracht van gebreken in zijn verslagen. Die vaststellingen worden versterkt door een bijkomend onderzoek van de afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid in twee dossiers (slachthuis en spaanplatenfabriek).

Verzoeker beweert dat zijn verslagen wèl deugdelijk zijn, doch brengt er niet het minste bewijs van bij en heeft er zich op de hoorzitting niet eens op verdedigd: toen op de hoorzitting werd verwezen naar het negatieve advies van de afdeling milieuvergunningen met een uitgebreide lijst van problemen, is verzoeker daar niet ten gronde op in gegaan.

Gezien de inhoudelijke en vormelijke beoordeling van diverse verslagen, zijn noch artikel 1.3.2.2, §3 noch de aangehaalde beginselen geschonden.

5. Volgens verzoeker zou artikel 1.3.2.2, § 3, van Vlarem II een discriminatie inhouden, door in tegenstelling tot andere sectoren, geen advies door het VITO te voorzien.

De schending van de gelijkheid zou dan in de wet liggen en niet in het optreden van de verwerende partij, die de wet (Vlarem II) heeft toegepast. Het Arbitragehof is daarvoor bevoegd.

Bovendien geeft niet de milieu-inspectie doch enkel de afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid advies. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat dit advies niet objectief en onafhankelijk zou zijn. Integendeel zijn voor het advies zoveel mogelijk beoordelingen van gespecialiseerde instanties verzameld om dan zelf een aantal verslagen in detail te bestuderen. Meer kon niet worden gedaan.

6. Verzoeker was persoonlijk met een raadsman op de hoorzitting aanwezig, zonder de minste technische "weerlegging" te geven. Zijn opmerkingen komen rijkelijk te laat.

7. Verzoeker beweert wèl de nodige inspanningen te leveren om de kwaliteit van zijn werk aan te tonen.

Die informatie is niet gegeven op de hoorzitting en niet vooraleer het bestreden besluit werd genomen.

De kritiek op het verloop van de hoorzitting is onterecht, nu verzoeker uit het eerdere advies wist over welke dossiers het ging en hij zich dus perfect kon voorbereiden. Hij had in ieder geval vlak na de hoorzitting een eventuele weerlegging op papier kunnen zetten, nu het bestreden besluit pas een maand later werd genomen.

8. Verzoeker heeft wel regelmatig telefonische opmerkingen gekregen op zijn werk vanwege de adviserende instanties.

De bewering dat enkel de provinciale buitendienst West-Vlaanderen opmerkingen heeft gemaakt, is misleidend. Verzoeker werkt enkel in West-Vlaanderen, de andere provinciale buitendiensten beschikken niet over verslagen van verzoeker en kunnen er dus niets over zeggen.

De verwerende partij stelt thans geen andere vereisten dan vroeger;

2.1.3. Overwegende dat de door verzoeker geuite grieven hierna worden besproken, volgens de door verzoeker in zijn verzoekschrift gehanteerde volgorde :

1. In het bestreden besluit wordt het subadvies van de afdeling milieuvergunningen geciteerd, volgens hetwelk bij de afdeling milieu-inspectie geen verslag van een volledig akoestisch onderzoek zou zijn te vinden. Het bestreden besluit bevat prima facie echter geen eigen motivering in die zin.
Integendeel blijkt prima facie uit het bestreden besluit dat het verslag, dat verzoeker bij zijn verlengingsaanvraag had gevoegd, werd beoordeeld en dat de afdeling milieuvergunningen acht verslagen heeft beoordeeld, waarvan de lijst met opmerkingen in bijlage aan het bestreden besluit zelf is gehecht.
Prima facie is de verlenging van de erkenning dus niet geweigerd omdat geen verslagen konden worden gevonden, wel omdat een aantal gevonden verslagen gebrekkig of niet volledig werden bevonden.
De door verzoeker bij het verzoekschrift tot schorsing gevoegde verslagen kunnen uiteraard niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de wettigheid van het bestreden besluit, omdat de overheid op het ogenblik waarop zij dat besluit nam niet over die verslagen beschikte. Minstens wordt door die drie verslagen geen afbreuk gedaan aan de tekortkomingen in de andere, wel beoordeelde verslagen.
2. De kritiek dat een negatief advies werd gegeven bij gebrek aan voldoende verslagen van een volledig akoestisch onderzoek, is prima facie een kritiek op een voorafgaand advies en niet op het bestreden besluit zelf.
Alleszins worden prima facie meerdere verslagen beoordeeld in het bestreden besluit. (zie punt 1 supra)
3. Anders dan verzoeker voorhoudt, hebben de negatieve opmerkingen over de verslagen van verzoeker prima facie niet enkel betrekking op de vorm maar ook en vooral op de inhoud van die verslagen.

Dit blijkt uit eenvoudige lezing van de adviezen en uit de lijst met opmerkingen bij een aantal verslagen, die aan het bestreden besluit werd gehecht.

4. In Vlarem II (artikel 1.3.2.2., § 3) is enkel het in casu gevraagde en gegeven advies voorzien.

Prima facie hoefde de verwerende partij dus niet elders advies te vragen, a fortiori niet nu voorafgaandelijk aan het eigenlijke advies, subadvies werd gevraagd aan de afdelingen milieuvergunningen en milieu-inspectie, die zich concreet met de werkzaamheden van verzoeker bezighouden. Aan de deskundigheid van het adviesorgaan kan derhalve niet worden getwijfeld.

Evenmin worden elementen aangevoerd die aan de objectiviteit van de adviesorganen doen twijfelen; de subadviezen en het advies verwijzen naar concrete gebreken in concrete dossiers en verzoeker heeft een en ander niet kunnen weerleggen tijdens of na de hoorzitting en vooraleer het bestreden besluit werd genomen.

5. Anders dan verzoeker voorhoudt, had hij prima facie wel degelijk de kans om de hem ten laste gelegde tekortkomingen te weerleggen.

Verzoeker had immers kennis van het negatieve advies en had precies op grond daarvan zelf een hoorzitting gevraagd.

Zijn opmerking dat hij niet van de agenda van de hoorzitting op de hoogte zou zijn geweest en dat hij niet wist dat zijn verslagen zouden worden besproken, is in dat opzicht onbegrijpelijk.

Bovendien had verzoeker alsnog uitstel kunnen vragen om concrete technische opmerkingen te weerleggen of had hij alsnog schriftelijk toelichting kunnen verschaffen.

6. Dat verzoeker achteraf, bij het instellen van de schorsings- en annulatie-procedure voor de Raad van State, drie verslagen bijbrengt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij vóór het nemen van het bestreden besluit, meer in het bijzonder gedurende de hoorzitting, weinig moeite deed om de negatieve opmerkingen over zijn verslagen te weerleggen.

Verzoeker betwist dat niet eens, vermits hij zelf stelt dat hij toen niet in staat was om op de technische details in te gaan, omdat hij geen dossiers bij zich had.

7. Verzoeker betwist dat hij ooit in gebreke werd gesteld voor tekortkomingen in zijn verslagen, behoudens enkele kleine opmerkingen.

Prima facie is de vraag naar het bestaan van dergelijke ingebrekestellingen niet relevant: in de adviezen zijn immers inhoudelijke gebreken in een aantal verslagen opgeworpen en verzoeker heeft die noch op de hoorzitting noch later schriftelijk weerlegd alvorens het bestreden besluit werd genomen.

De drie verslagen die hij thans bijbrengt, doen geen afbreuk aan de gebreken die voordien in andere verslagen werden vastgesteld en die niet werden weerlegd.

8. Uit het hierna geciteerd laatste lid van het overwegende gedeelte van het bestreden besluit blijkt precies dat de kwestie van de slechte samenwerking met de ambtenaren niet in aanmerking werd genomen:

"De moeilijke verstandhouding met een ambtenaar van de afdeling milieu-inspectie van AMINAL doet geen afbreuk aan de slechte kwaliteit van de verslagen van betrokkene".

Op dit punt mist het middel prima facie feitelijke grondslag.

9. In casu kan worden verwezen naar punt 5 supra.

Verzoeker had zelf een hoorzitting gevraagd naar aanleiding van het negatieve advies, dus had verzoeker zich prima facie de moeite kunnen en moeten getroosten om de negatieve opmerkingen over zijn verslagen te weerleggen.

Het kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat verzoeker een hoorzitting vraagt en er zich dan niet op voorbereidt noch dossiers meebrengt.

Het valt prima facie niet in te zien hoe in die omstandigheden de rechten van de verdediging zouden zijn geschaad;

- 2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoeker het middel in essentie als volgt ontwikkelt :

Het bestreden besluit werd laattijdig genomen daar de vorige vergunning sedert 1 oktober 2000 is vervallen en het bestreden besluit bevat daaromtrent geen reden (eerste onderdeel).

Een advies dat dermate onvoldoende en ondoorzichtig is gemotiveerd als in casu, mag door de beslissingnemende instantie niet blindelings worden gevolgd. In dergelijke complexe en technische materie had bijkomend advies moeten worden gevraagd op grond van bijkomende dossiers en gegevens aan een onafhankelijke en objectieve instantie. Daarbij moet verzoeker de kans hebben bepaalde elementen te verduidelijken en in hun juiste context te stellen.

De motivering kan een beslissing enkel schragen wanneer zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, correct, precies en volledig is. Die plicht is des te groter naarmate de discretionaire bevoegdheid van de overheid groter is. In casu was er een uitermate belangrijke motiveringsplicht, die formeel en materieel werd geschonden (tweede onderdeel).

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij daartegenover stelt:

Eerste onderdeel

- Er is geen laattijdigheid, nu de erkenningsprocedure van Vlarem II geen advies- of beslissingstermijn voorziet. Daarover is dus ook geen specifieke motivering nodig.

Het bestreden besluit is amper veertien dagen na het advies van de afdeling algemeen milieu- en Natuurbeleid genomen, hetgeen uiterst redelijk is.

In het besluit en in het advies wordt overwogen dat de nodige tijd werd besteed door de adviesinstantie aan het verzamelen van argumenten voor een gemotiveerd advies. Na ontvangst van het dossier heeft de adviesinstantie onmiddellijk de nodige beoordelingen gevraagd aan de overige afdelingen, die uiteraard tijd nodig hadden om alle opzoekingen te doen. Ook de adviesinstantie zelf heeft nadien een onderzoek gedaan naar een aantal dossiers van verzoeker. In die omstandigheden is de termijn tussen de adviesaanvraag en het eindadvies perfect verantwoord.

Tweede onderdeel

- Het bestreden besluit steunt op een voldoende gemotiveerd advies.

De opmerkingen van twee gespecialiseerde afdelingen en het eindadvies zijn inhoudelijk duidelijk. De tekortkomingen van verzoeker worden duidelijk vermeld, zodat een verweer met kennis van zaken mogelijk was.

Dat "nagenoeg niemand" de juistheid van het advies zou kunnen controleren, is niet juist. Dan zou de facto geen enkele beoordeling van het advies mogelijk zijn. Een bijkomend advies lijkt evenmin nodig te zijn, nu de betrokken gespecialiseerde instanties hebben geadviseerd aan de hand van meerdere vormelijk en inhoudelijk onderzochte dossiers. Iedere afdeling en uiteindelijk ook de verwerende partij, zijn tot hetzelfde besluit gekomen.

In het bestreden besluit wordt het standpunt van verzoeker op de hoorzitting weergegeven en beoordeeld, met o.m. de motivering dat verzoeker de negatieve

adviezen niet heeft weerlegd niettegenstaande hijzelf en zijn raadsman geruime tijd op de hoogte waren van de opmerkingen bij zijn verslagen.

De overwegingen in het bestreden besluit zijn in rechte en in feite pertinent en afdoende;

2.2.3.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat Vlarem II nergens voorschrijft binnen welke termijn over een erkenning als milieudeskundige moet worden beslist; dat uiteraard er dan ook niet voorzien is in een vervaltermijn die tot een stilzwijgende gunstige beslissing zou kunnen leiden; dat prima facie verzoeker geen belang heeft bij het inroepen van een beweerde laattijdigheid van het bestreden besluit;

2.2.3.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat vooraf kan worden opgemerkt dat verzoeker terdege de kans heeft gehad om de negatieve adviezen of opmerkingen te weerleggen, hetzij op de hoorzitting, hetzij schriftelijk; dat, voorts, nergens uit blijkt en dat verzoeker ook niet aantoont dat het advies en de subadviezen waarop het bestreden besluit is gesteund, niet objectief zijn; dat tenslotte in Vlarem II enkel het advies van de afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid is voorzien; dat de verwerende partij dan ook geenszins verplicht was om nogmaals aan anderen bijkomend advies te vragen; dat overigens, de afdeling algemeen milieu- en natuurbeleid op haar beurt om advies heeft gevraagd aan de gespecialiseerde diensten binnen de administratie, die bevoegd zijn voor de bewuste materie en die alle in principe moeten worden geacht goed geplaatst te zijn om het werk van verzoeker terdege te beoordelen;

2.2.3.3. Overwegende dat geen der onderdelen van het middel ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van "het verbod op machtsafwending en machtsoverschrijding"; dat hij in essentie doet gelden dat het negatieve advies voortspuit uit een persoonlijke wrevel van onder meer de "verantwoordelijke ambtenaar van de provincie West-Vlaanderen" t.o.v. verzoeker, dat dit niet alleen blijkt uit de wijze waarop bepaalde gegevens werden doorgespeeld aan de controlerende instantie maar ook uit het feit dat de naam van verzoeker telkens werd verzwegen wanneer iemand om een deskundige vroeg, dat nadien bleek dat de naam van verzoeker zelfs niet werd vermeld op de lijst van erkende deskundigen inzake trillingen en geluid op de gespecialiseerde website van de Vlaamse gemeenschap, dat slechts na een jaar en na diverse personen, alsmede

de bevoegde ombudsdienst, te hebben aangeschreven, de naam van verzoeker op de lijst is gekomen, dat dit hem door velen binnen AMINAL en "AMINABEL" niet in dank werd afgenomen, dat persoonlijke voorkeuren geen rol mogen spelen in de totstandkoming van dergelijke adviezen en beslissingen, dat aldus het advies niet door de juiste instanties is gegeven en had moeten worden gegeven door een objectieve en onafhankelijke instantie, dat de complexiteit van de materie niet toelaat dat een advies wordt gegeven zonder dat de betrokken persoon om uitleg wordt gevraagd;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in essentie betoogt dat de bewering van verzoeker dat het ongunstig advies zou voortvloeien uit persoonlijke wrevel - quod non -, niet kan leiden tot de onwettigheid van het bestreden besluit, dat immers de verwerende partij zich een eigen oordeel heeft gevormd over het dossier en dat uit niets blijkt dat de verwerende partij zich door andere dan objectieve dossiergegevens betreffende verzoeker heeft laten leiden; dat zij er aan toevoegt dat in het kwestieuze advies trouwens opmerkingen van twee afdelingen zijn verwerkt, die beide ongunstig adviseerden omwille van inhoudelijke tekortkomingen in de verslagen van verzoeker, dat het dus niet gaat om de mening van "één ambtenaar"; dat zij opmerkt dat verzoeker allerlei verwijten uit zonder aan te geven wat er concreet verkeerd zou zijn gelopen;

2.3.3. Overwegende dat blijkens het bestreden besluit de erkenning van verzoeker uitdrukkelijk werd geweigerd wegens de gebrekkige kwaliteit van de door hem opgestelde verslagen; dat verzoeker de opgeworpen gebreken t.o.v. de verwerende partij niet heeft pogen te weerleggen; dat tenslotte uit de laatste passus van het sub 1.4. weergegeven gedeelte van het bestreden besluit prima facie kan worden afgeleid dat de "moeilijke verstandhouding met een ambtenaar van de afdeling milieu-inspectie van AMINAL" geen rol heeft gespeeld bij de tot standkoming van de bestreden weigeringsbeslissing; dat het derde middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste, bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes juni tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.